

Heinz R. Unger/Schmetterlinge:

Ruce nad Hönnepel (str. 260-261)

[https://www.youtube.com/watch?v=Mu5JPIwRdoA](https://www.youtube.com/watch?v=M<u>u5JPIwRdoA</u>)

Dolů do nížiny vlní se Rýn,
nerdí se hanbou ani nejásá modří.

Jen tvrdá práce udržuje statky.
Pasoucí se ovečky jsou jak hebké mráčky
v mlze řeky Rúr,
a v neděli zní přírodou chlapecký sbor:

„Ach, Ty můj Bože, nech mě v pokoji se pást,
učíš mě tím nejtišším se svých zajíčků,

o řepném odpoledni v zelném zahradnictví
než Tví andělé zatroubí Halali.“

A když se sedlák rozhlíží po krajině,
a sedí před domem a cumlá svou dýmku,
leží nad rolí tmavá ruka,

je velká a chtívá, chce si všechno vzít.
Ano, rychle poznali páni z průmyslu,
že se dá ještě více vydělat
Jadernou energií.

Agenti tiše klepají na dveře
a říkají: „Člověče, k čemu takové lopocení?
Uchop své štěstí, neboť dobré ceny platíme,
ustup nám a dej nám svou roli.“

Někdo na to nalít a myslel si při tom:
Kde bydlí peníze zde v Německu, tak se také
vzmáhá moc.

Refrén:

Ruce nad Hönnepel, ruce nad krajinou.

Čí že ruce to tu mají všechno zabraný?

Heinz R. Unger/Schmetterlinge:

Hände über Hönnepel (S. 260-261)

[https://www.youtube.com/watch?v=Mu5JPIwRdoA](https://www.youtube.com/watch?v=<u>Mu5JPIwRdoA</u>)

Hinunter ins Flache rudert der Rhein, nicht rot
vor Scham, nicht blassblau vor Vergnügen.

Nur harte Arbeit lässt die Gehöfte liegen.
Schäfchenwolken weiden weich auf Nebel
von der Ruhr, und sonntags tönt ein
Knabenchor subtil durch die Natur:

„Du lieber Gott, lass mich zufrieden grasen,
lass mich den stillsten deiner Hasen sein.
Am Rübennachmittag im Krautgärtlein,
eh' deine Engel zu Halali blasen.“

Und während der Landmann schaut über's
Land und sitzt vorm Haus und nuckelt an der
Pfeife, liegt über'm Acker eine dunkle Hand,
ist groß und gierig, will sich alles greifen.
Ja, es haben schnell erkannt, die Herr'n der
Industrie, dass sich noch mehr verdienen lässt
mit Kernkraftenergie.

Da klopfen Agenten leis' an der Tür
und sagen: „Mann, was soll denn das
Geracker? Dein Glück, denn gute Preise
zahlen wir. Gib klein bei und gib uns deinen
Acker.“

Mancher ließ sich darauf ein, der hat sich
wohl gedacht:

Wo Geld wohnt hier im deutschen Land, dort
ballt sich auch die Macht.

Refrain:

Hände über Hönnepel, Hände überm Land.

Wessen Hände halten hier denn alles in der

Tvoje ruce to nejsou, ty jsou zdrsňelé prací, ty zde otěže neдрží, to víš velmi dobře.

*Kdo se sápe po tobě a tvé půdě, na které se tak lopotíš?
Zvedni svou upracovanou ruku a zapni ji v pěst!*

Pak také požadují církevní půdu
a nabízejí mnoho a žádné „drobné“.

Vysoce urození mají úšklebek v tváři,

avšak církevní radní nesouhlasně vrtí hlavami,
a nechťejí jaderný reaktor a varuje ostatní
obyvatelstvo před ním.
V neděli, před tím, než farář začne kázat, sladce
zní chrámový sbor.

„Můj milý Bože, nech mě v pokoji se pást,
učíš mě tím nejtišším se svých zajíčků,

o řepném odpoledni v zelném zahradnictví
než Tví andělé zatroubí Halali.“

Biskup vymění církevní radu, která řekla „ne“, a
obstará si muže, kteří poslušně kývnou.

Propuštění odpůrci stavby reaktoru
se opovází poslat dopis papeži

Odpověď z Říma dlouho nepřichází, lidé se
ptají, kde se zasekla, a najde ji později v jedné
zákrstii pod vrstvou prachu.

Mezi zklamanými je také sedlák Maas,
dobrý křesťan nadaný ctnostmi,

a jakmile vidí nespravedlnost, zmocní se ho
nenávist, také nechce mít za souseda uran,
proto se vzepře, sedlák Maas, a zahřmí jako
bouře.

Hand?

*Deine Hände sind es nicht, die sind von
Arbeit rauh, die halten hier die Zügel nicht,
das weißt du ganz genau.*

*Wer greift nach dir und deinem Land, das
du so hart bebaust?*

*Heb deine Arbeitshand und balle sie zur
Faust!*

Dann kommen sie auch noch um
Kirchengrund,
und bieten viel und keine Hosenknöpfe.
Hochwürden haben ein Grinsen im Mund,
doch der Kirchenrat schüttelt die Köpfe
und will den Brutreaktor nicht und warnt das
Volk davor.
Sonntags eh' der Pfarrer spricht, klingt süß
ein Kirchenchor.

„Du lieber Gott, lass mich zufrieden grasen,
lass mich den stillsten deiner Hasen sein.
Am Rübennachmittag im Krautgärtlein
eh' deine Englein zu Halali blasen.“

Es wechselt der Bischof den Kirchenrat aus,
der Nein gesagt und holt sich Männer, die
brav nicken.

Die entlass'nen Gegner des Reaktorbaus
untersteh'n sich, einen Brief dem Papst zu
schicken.

Die Post aus Rom bleibt lange aus, man fragt,
wo sie denn sei, und findet später sie,
verstaubt in einer Sakristei.

Bei den Enttäuschten ist auch Bauer Maas,
ein guter Christ von tugendhaften Gaben,
und sieht er Unrecht, packt ihn heiliger Hass,
auch will er kein Uran als Nachbar haben,
drum steht er auf, der Bauer Maas, und
donnert wie Gewitter:

„Tato země má být pro lidi a ne pro množivé reaktory.

Refrén

Ruce...

Naštvaný sedlák prohlédne hru,
obhlíží stavbu tam vedle svého pole,
pak zjistí pravdu: alianci církve, státu a
finančníka.

Teď bojuje proti monopolu, vede revizní
procesy, soudí se s bezprávím - a na mši jde
jinam.

Není ale žádný Kohlhaas (Michael Kohlhaas je
hrdina novely Heinricha von Kleist), není v tom
sám,

Na jeho straně jich bylo naposledy padesát tisíc
a nejen u města Kalkar na Dolním Rýnu se
zvedají lidové chory bouřlivě:

„Nikdy se nás přece neptali, ale odpověď
dostanou!

Bojujeme proti kapitálu a za demokracii!“

Závěrečný refrén:

Ruce nad Hönnepel, ruce nad krajinou.

Čí že ruce tu mají všechno zabraný?

***Tvoje ruce to nejsou, ty jsou zdrsňelé prací, ty
otěže nedrží, to víš velmi dobře.***

***My zde už neustoupíme,
oni to vědí velmi dobře***

***Dokud svůj osud nebudeme mít ve vlastních
rukách.***

„Dies soll ein Land für Menschen sein, und
nicht für schnelle Brüter!“

Refrain:

Hände über ....

Der streitbare Bauer durchschaut den Tanz,
blickt er den Bau dort neben seinem Feld an,
dann sieht er die Wahrheit: die Allianz
von Kirche, von Staat und von Geldmann.

Jetzt kämpft er gegen das Monopol, führt
Revisionsprozess, geht mit dem Unrecht ins
Gericht – und anderswo zur Mess´.

Doch ist er kein Kohlhaas, kämpft nicht
allein,

an seiner Seit´ war´n letztens fünfzigtausend
und nicht nur bei Kalkar am Niederrhein
erheben sich Volkschöre brausend:

„Sie haben uns noch nie gefragt, doch
Antwort kriegen sie!

Wir kämpfen gegen das Kapital und für
Demokratie!“

Schlussrefrain:

***Hände über Hönnepel, Hände überm Land.
Wessen Hände halten hier denn alles in der
Hand?***

***Deine Hände sind es nicht, die sind von
Arbeit rauh,
die halten die Zügel nicht, das weißt du ganz
genau.***

***Wir weichen hier nicht mehr zurück, sie
wissen es nur zu gut,***

***bis unser eigenes Geschick in eig´nen
Händen ruht.***

O autorovi: Heinz R. Unger

Narozen v roce 1938 ve Vídni, vyučen sazečem písma, následně vydavatel a redaktor novin. Od roku 1968 žije jako spisovatel na volné noze ve Vídni. Vedle četných knih, divadelních her, televizních a rozhlasových her působil dlouho jako textař pro skupinu „Schmetterlinge“ (Motýli).

Překlad:

Helg Grimmová, Hana Jílková

Úprava:

Helga Grimmová, Bernhard Riepl

Zum Autor: Heinz R. Unger

Geboren 1938 in Wien, erlernte den Beruf eines Schriftsetzers, wurde in der Folge Verlagshersteller und Zeitungsredakteur. Seit 1968 lebt er als freischaffender Schriftsteller in Wien. Neben zahlreichen Büchern, Theaterstücken, Fernseh- und Hörspielen war er lange Jahre Texter für die „Schmetterlinge“.